

Naslov:
Općina Kaptol

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
ZAGREB

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Općina Draganić

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Osnovana je temeljem Zakona o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj (NN 90/92), kao jedan od sljednika Skupštine općine Karlovac. Prva konstituirajuća sjednica Općinskog vijeća Općine Draganić, kojom je Draganić dobio status općine, održana je 3. svibnja 1993. godine.

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Draganić

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Ustroj osobe:
Tijela Općine Draganić su Općinsko vijeće i općinski načelnik.

Upravno tijelo Općine je Jedinostveni upravni odjel (ustrojeno kao jedinstvena cjelina, nema ustrojstvenih jedinica, već radna mjesta za određena područja ili više područja iz njegovog djelokruga).

Funkcije:
Obavlja poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju prava građana, a koji nisu Ustavom ili zakonom dodijeljeni državnim tijelima, i to osobito poslove koji se odnose na:

- uređenje naselja i stanovanje,
- prostorno i urbanističko planiranje,
- komunalno gospodarstvo,
- brigu o djeci,
- socijalnu skrb,
- primarnu zdravstvenu zaštitu,
- odgoj i osnovno obrazovanje,
- kulturu, tjelesnu kulturu i sport,
- zaštitu potrošača,
- zaštitu i unapređenje prirodnog okoliša,
- protupožarnu zaštitu i civilnu zaštitu,
- promet na svom području,
- održavanje nerazvrstanih cesta te
- ostale poslove sukladno posebnim zakonima.

Naslov:

Općina Ozalj (1812-1813)

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Godine 1810. započele su pripreme za uvođenje francuskoga upravnog sustava, koji je konačno utvrđen dekretom od 15.IV.1811. U članku 249. toga carskog dekreta o organizaciji Ilirskih pokrajina određuje se da će zakoni koji su na snazi u Francuskom Carstvu biti dostavljeni u Ilirske pokrajine i prevedeni na razne jezike koji su ondje u uporabi. U sljedećem članku 250. određuje se da ti zakoni u Ilirskim pokrajinama stupaju na snagu 1. siječnja 1812. Ipak, generalni guverner i prije toga vremena može narediti primjenu tih zakona. Stoga je odredbom ilirskoga guvernera od 13.VIII.1811. potvrđena općinska uprava (administration municipale) u Građanskoj Hrvatskoj, a uvedena je u veljači 1812. Tada je izvršena podjela na pokrajine (provinces), okružja (districts), kantone (cantons) i općine (mairies ili maireatus).

Mjesto:

Ozalj (OZALJ)

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1812-1813 g.

Ustroj osobe:

U sastavu općina (mairies) bile su seoske zajednice ili naprosto sela, u izvorima poznata kao commune ili commune rurale ili naprosto kao pagi (sela), koje su imale ispod 2400 stanovnika. U latinskim izvorima nazivaju se i judicatus (sučija).

Prema dekretu od 15. travnja 1811. u svakom glavnom mjestu pokrajine, okruga ili u mjestu koje je bilo sjedište biskupa ili je imalo više od 5000 žitelja, na čelu općine nalazio se načelnik (maire) i četiri pristava, a u općinama s 2400 do 5000 žitelja dva pristava; u općinama ispod 2400 stanovnika na čelu općinske uprave bio je sindik i njegov zamjenik. Uvedeno je i općinsko vijeće. Broj općinskih vijećnika određivao se prema broju pristava. Tako su općine s četiri pristava imale dvadeset vijećnika, s dva pristava 16 vijećnika, a ostale po dvanaest. Načelnike općine imenovao je vladar.

Općina Ozalj pripadala je Građanskoj Hrvatskoj te je spadala u kotar (canton) Karlovac i okružje (district) Karlovac. Godine 1811. broji 2520 stanovnika.

Funkcije:

Načelnici i pristavi ili sindici i njihovi zamjenici sastavljali su proračun općine. Konačnu odluku o proračunima koji su iznosili do 10 000 franaka donosio je generalni intendat na prijedlog nadstojnika (intendant) pokrajine, a veći od 10 000 franaka slao se u Pariz, gdje ga je razmatralo Državno vijeće i potvrđivao car.

Redovni prihodi općine sastojali su se od obrtničkih poreza, policijskih globa, pristojbi za vaganje i baždarenje, trošarina, vojničkih такси za stanovnike oslobođene služanja u narodnoj straži i sl. U izdatke su ulazili troškovi uprave, plaće poljskih čuvara, zemljišni porezi na općinske posjede, plaće mjesnih poreznika i liječnika, izdržavanje pomirbenih sudova, plaće i odjeća narodne garde. Narodne škole i kolegiji također su se financirali iz općinskih sredstava, a kod uzdržavanja liceja općine su snosile dio troškova. Općine su vodile i matične knjige (Régistres des actes de l'état civil).

Naslov:
Općina Ribnik

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Osnovana temeljem Zakon o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj (NN 10/97) 1997. izdvajanjem iz Općine Žakanje.

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Ribnik

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1997 g.

Ustroj osobe:
Tijela Općine su Općinsko vijeće i Načelnik općine.

Upravno tijelo Općine je Jedinostveni upravni odjel (ustrojeno kao jedinstvena cjelina, nema ustrojstvenih jedinica, već radna mjesta za određena područja ili više područja iz njegovog djelokruga).

Funkcije:
Obavlja poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju prava građana, a koji nisu Ustavom ili zakonom dodijeljeni državnim tijelima, i to osobito poslove koji se odnose na:

- uređenje naselja i stanovanje,
- prostorno i urbanističko planiranje,
- komunalno gospodarstvo,
- brigu o djeci,
- socijalnu skrb,
- primarnu zdravstvenu zaštitu,
- odgoj i osnovno obrazovanje,
- kulturu, tjelesnu kulturu i sport,
- zaštitu potrošača,
- zaštitu i unapređenje prirodnog okoliša,
- protupožarnu zaštitu i civilnu zaštitu,
- promet na svom području,
- održavanje nerazvrstanih cesta te
- ostale poslove sukladno posebnim zakonima.

Naslov:
Općina Severin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Severin na Kupu

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Zagrebačka županija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Marinček, Ivan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Marinček, (25.10.1922. - 14.12.2020.), snimatelj i montažer. Studirao na Visokoj tehničkoj školi u Ljubljani, a stručno se usavršavao u Pragu i Parizu. Snimio je dvadesetak kratkometražnih filmova (npr. Omladina gradi, 1946., F. Štiglica, te Tri spomenika, 1958., Naši najbolji, 1959., i Nova misa, 1968., D. Povha). Kao montažer surađivao je u više od 30 kratkometražnih i igranih filmova (npr. Na svojoj zemlji, 1948., F. Štiglica i Kekec, 1951., J. Galea). Glavninu njegova filmskog djelovanja tvori snimateljski rad na igranom filmu (uglavnom slovenske proizvodnje). Zlatnom arenom na festivalu u Puli nagrađen je za crno-bijelu fotografiju u Devetom krugu (1960.) F. Štiglica (s kojim najčešće surađuje), kojom dojmljivo dočarava atmosferu okupiranog Zagreba. Snimao i međunarodne koprodukcije (npr. Dalmatinska svadba, 1957., G. von Bolvaryja /zajedno s 2 njemačka snimatelja/), a radio i na televiziji.

Mjesto:
Ljubljana

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Slovenski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1922-2020 g.

Funkcije:
Snimatelj, montažer

Naslov:

De Havilland, Olivia

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Olivia de Havilland (01.07.1916. - 26.07.2020.), britansko-američka glumica. Otkrio ju je Max Reinhardt i 1935. povjerio joj ulogu u kazalištu te potom na filmu San ivanjske noći (A Midsummer Night's Dream). Popularnost je postigla s osam filmova kompanije Warner Bros, realiziranih do 1941., u kojima je bila partnerica Errola Flynna, te ulogom u spektaklu Zameo ih vjetar (Gone With the Wind, 1939.) Victora Fleminga. U početku je tumačila uloge lojalnih "dobrih prijateljica", a poslije se isticala karakternim ulogama koje su joj donijele dva Oscara: u Svakom svoje (To Each His Own, 1946.) Mitchella Leisena i Nasljednica (The Heiress, 1949.) Williama Wylera; na festivalu u Veneciji dobila je nagradu za glavnu ulogu u filmu Zmijsko leglo (The Snake Pit, 1948.) Anatolea Litvaka, za koju je također nominirana za Oscara. Od sredine 1950-ih živjela je u Parizu i rijetko nastupala na filmu i televiziji, katkad i u kazalištu (Broadway), ostvarivši posljednju ulogu 1988. godine.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1916-2020 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:
Louise, Anita

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Anita Louise (09.01.1915. - 25.04.1970.), američka glumica. Počela glumiti kao dijete, prvo na Broadwayu, zatim u holivudskim filmovima.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1915-1970 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:

Maricle, Leona

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Leona Maricle (23.12.1905. - 25.03.1988.), američka kazališna i filmska glumica.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1905-1988 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:

Jovičić, Nenad

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Nenad Jovičić (19.02.1922. - 20.04.2006.), snimatelj. Studirao filmsko snimanje u Pragu, a nakon toga karijeru započinje snimanjem priloga za filmske žurnale. Snimio je više od trideset dugometražnih igranih filmova, pedesetak kratkometražnih, a aktivan je bio i na televiziji. Snimatelj je prvog igranog filma u boji u bivšoj Jugoslaviji Pop Ćira i pop Spira (Sofija-Soja Jovanović, 1957.). U hrvatskoj kinematografiji snimio je film Druga strana medalje (Fadil Hadžić, 1965.) koji se odlikuje funkcionalnim vizualnim stilom, filmove obrada Glušćevića Goli čovik (1968.), Vuk samotnjak (1972.), u kojem je uspješno povezoao dokumentarističku fotografiju i stilizacijsku igranog filma, i Kapetan Mikula Mali (1974.). Za Vladimira Tadeja snima 1975. godine film Hitler iz našeg sokaka u kojem upravo kamera stvara uvjerljiv ugođaj, iako film otkriva i neke krajnje nemotivirane snimateljske postupke, kao često zumiranje. Jovičić je dobitnik niza nagrada i priznanja.

Mjesto:

Sarajevo

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1922-2006 g.

Funkcije:

Snimatelj

Naslov:

Prohaska, Miljenko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Miljenko Prohaska (17.09.1925. – 29.05.2014.), hrvatski skladatelj, kontrabasist, aranžer i dirigent. Isprva učio kontrabas, a na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1956. diplomirao na teoretsko-nastavničkom odsjeku. Nastupao je od 1939. godine. Bio je član Zagrebačke filharmonije, Simfonijskoga i Komornoga orkestra Radiotelevizije Zagreb te Orkestra Jugoslavenske radiotelevizije, a 1955–89. šef-dirigent Plesnoga orkestra Radio Zagreba (danas Jazz orkestar Hrvatske radiotelevizije), kojega je bio jedan od utemeljitelja 1946–47. Organizirao je Big Band Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Prohaska je jedan od najuglednijih hrvatskih skladatelja jazza, lake orkestralne i zabavne glazbe. Posebno se istaknuo kao aranžer i orkestrator (npr. s libretistom Ivicom Krajačem i skladateljem Karlom Metikošom supotpisuje prve hrvatske rock-opere Gubec-beg, 1975., i Grička vještica, 1979.). Skladao je glazbu za petnaestak filmova, među kojima se ističe Zlatnom arenom na Pulskom filmskom festivalu nagrađena glazba za film Branka Ivande Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata (1968.) te glazba za film i TV seriju Kiklop (1982.) Antuna Vrdoljaka. Za životno djelo primio je Nagrade "Vladimir Nazor" (1988.) i Porin (1995.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1925-2014 g.

Funkcije:

Skladatelj

Naslov:
Golik, Krešo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Krešo Golik (20.05.1922. - 20.09.1996.), hrvatski filmski i televizijski redatelj i scenarist. Završio grafičku školu, isprva bio športski reporter na Radio Zagrebu, na filmu profesionalno od 1947. godine. Debitirao je realističkim dokumentarnim filmom Još jedan brod je zaplovio (1948.), te igranim filmom iz športskog života Plavi 9 (1950.). Slijedi drama, s elementima vizualne stilizacije, iz seoskoga života Djevojka i hrast (1955.). Jednim od najistaknutijih hrvatskih dokumentarnih filmova smatra se Od 3 do 22 (1966., nagrađen u Oberhausenu, Locarnu i Beogradu), s temom teškog položaja žene i realiziranog metodama suvremene dokumentaristike. Uspjehe je postizao i igranim filmovima, osobito humornim psihološkim obiteljskim filmom Imam dvije mame i dva tate (1968.), te satiričnom glazbenom komedijom s radnjom u Zagrebu pred II. svjetski rat Tko pjeva zlo ne misli (1970.), koja je u mnogim anketama proglašavana najuspjelijim hrvatskim igranim filmom. Sposobnost razigravanja glumaca i precizne socijalnopsihološke analize pokazuje i u daljnjim igranim filmovima: Živjeti od ljubavi (1972.), Razmeđa (1973.), Pucanj (1977.), Ljubica (1978.) i Vila Orhideja (1988.). Djelovao i na televiziji; režirao je, među ostalim, jednu od najpopularnijih i najuspjelijih televizijskih serija Gruntovčani (1975.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (1983.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1922-1996 g.

Funkcije:
Redatelj, scenarist

Naslov:
White, Leo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Leo White (10.11.1873. - 20.09.1948.), britansko-američki glumac njemačkog podrijetla koji je nastupio u mnogim filmovima Charlesa Chaplina kao karakterni glumac.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1873-1948 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Petek, Vladimir

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Vladimir Petek (24.06.1940. – 05.09.2003.), hrvatski filmski i televizijski redatelj, snimatelj i multimedijски umjetnik. Studirao je na Akademiji za kazalište, film i televiziju (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu, a 1959–99. radio kao snimatelj i redatelj na Televiziji Zagreb, odnosno Hrvatskoj televiziji. Amaterskim filmom bavio se od 1957., većinom u Kinoklubu Zagreb, privlačeći od 1960. iznimnu pozornost svojim eksperimentalnim, medijski inovativnim filmovima (koristeći npr. intervencije u vrpcu poput crtanja, grebanja i sl.), kojima je u Hrvatskoj inaugurirao strukturalni film (Sretanje, 1963.). Zvanje majstora amaterskoga filma stekao je 1964. godine. Od početka 1970-ih posvetio se audiovizualnim i multimedijским istraživanjima, ostvarivši u okviru projekta F.A.V.I.T. (Film, audio-vizuelna istraživanja, televizija, 1971.) sa suradnicima oko 80 multimedijских izvedbi, a potom je realizirao i prve računalne filmove u nas te se bavio računalnom umjetnošću, osmišljavajući digitalne hardverske sisteme za prezentaciju multimedijalnih radova (Čitač kompjutorskih bušenih traka, model 565, 1976.; Modifikacija osobnog računala ZX-81, 1982.). Od 1985. bavio se videoumjetnošću. Jedan je od osnivača Filmskog autorskog studija – FAS (1967.), a osim što je sudjelovao u organizaciji GEF-a, pokrenuo je, u okviru Kino-saveza Hrvatske (danas Hrvatski filmski savez), Zagrebačku autorsku grupu (ZAG) "Camera" (1965.) i program ZAGFIDA (Zagrebački filmski dani, 1974.). Multimedijским i scenografskim rješenjima surađivao je u kazalištu (HNK u Zagrebu, Dubrovačke ljetne igre i dr.) te na Muzičkom biennalu Zagreb. Ukupno je ostvario oko 130 filmova. Ostali važniji filmovi: Pastelno mračno (1960.), Srna No. 1, Trio (oba 1962.), Buđenje, Most, Srna No. 2, Sybil (svi 1963.), Miss No One (1964.), Ahat (1966.), Akvarel (1966.), Zaklon, Srna No. 3 (oba 1967.), 816 uski format (1969.), Metabolizam kao rad tijela (1973.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1940-2003 g.

Funkcije:
Redatelj, snimatelj

Naslov:
Ištvančić, Branko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Branko Ištvančić (1967.), hrvatski filmski redatelj. Diplomirao je filmsku i televizijsku režiju na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu 1999. godine. Za vrijeme studija snimio je kratki igrani film Rastanak (1993.) koji je First Film Foundation iz Londona uvrstio u program New Direction, izbor šest najzapaženijih filmova mladih europskih redatelja. Od 2003. godine radi na HRT-u gdje je režirao brojne dokumentarne filmove, obrazovne emisije, serijale i igrani film. Režirao je kratki igrani film Zamrznuti kadar (1999.) i dokumentarni Bunarman (2003.). Njegov nagrađivani dokumentarni film Plašitelj kormorana (1997.) hrvatska filmska kritika uvrstila je među najbolje dokumentarce devedesetih godina u Hrvatskoj. Dugometražni igranofilmski debut ostvario je filmom za djecu Duh u močvari (2006.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1967 g.

Funkcije:
Filmski redatelj.

Naslov:
Vulić, Mladen

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mladen Vulić (01.09.1969.), hrvatski kazališni, televizijski i filmski glumac. Diplomirao na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 1997. godine. Do 2001. godine u stalnom angažmanu u HNK-u Zagreb. Nakon toga je odradio brojne predstave za kazalište Gavella da bi potom postao slobodni umjetnik. Glumio je u predstavama "Kralj Lear" u režiji Stevena Kenta, u predstavi "Ivona" u režiji J. Novljakovića te u filmovima "Kako je počeo rat na mom otoku" Vinka Brešana, "Duh u močvari" B. Ištvančića, "Konjanik" B. Ivande i mnogim drugim. Glumio je i u filmu Krste Papića "Cvjetni trg" sa Slavenom Knezovićem. Suradivao je i s Arsenom Ostojićem na dva filma "Ta divna splitska noć" i "F20".

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1969 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Štivičić, Ivo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivo Štivičić (13.05.1936. - 15.10.2021.), hrvatski književnik i scenarist. Studirao na Pravnom i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1958. do umirovljenja 2000. radio je na Televiziji Zagreb, odnosno Hrvatskoj radioteleviziji kao dramaturg, scenarist i urednik. Bio je urednik Dramskoga programa HTV-a 1992–95. godine. Autor je stotinjak radijskih i televizijskih drama te televizijskih i filmskih scenarija i adaptacija. Najzapaženiji su mu TV filmovi *Apel* (1965.), *Kokošari* (1968.), *Tamburaši* (1982.), svi u režiji Marija Fanellija, i *Puška u cik zore* (redatelj Petar Šarčević, 1981.) te napose *Kuda idu divlje svinje* (redatelj Ivan Hetrich, 1971.), jedna od najpopularnijih igranih serija u povijesti domaće televizije. Posebno je zapažen njegov rad u televizijskim adaptacijama djela Miroslava Krleže, u kojem je dramaturški spajao motive iz raznih djela, uvodeći i dionice iz eseja i dnevnčkih zapisa (*Vražji otok*, 1960.; *Vučjak*, 1961., oboje u Hetrichovoj režiji; *Kandidat smrti*, 1963., u Fanellijevoj režiji; *Tomo Bakran*, 1978.; serija *Putovanje u Vučjak*, 1986–87., također film *Horvatov izbor*, 1985.; *Balade Petrice Kerempuha*, 1987.; *Predvečerje puno skepse*, 1988.; *Roktanje intelektualnih krmača ili Europa danas*, 1993.; *Pjevajmo pjesme, govorimo balade*, 1993.; sve u režiji Eduarda Galića). Među ostalim televizijskim adaptacijama ističu mu se *Istarska rapsodija* iz godine 1920. (prema drami *Na straži* Viktora Cara Emina, 1978.) i *Karmine* (prema drami *Krčma "Široko grlo"* Augusta Cesarca, 1978.) te serija *Brisani prostor* (prema knjizi *Đorđa Ličine*, 1985.). Također, scenarist je igranoga filma *Dvostruki obruč* (Nikola Tanhofer, 1963.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (2014.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1936-2021 g.

Funkcije:
Književnik, scenarist

Naslov:

Arandelović, Stojan

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Stojan Arandelović (12.06.1930. - 08.04.1993.), filmski i televizijski glumac. Diplomirao glumu na Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju. Član Jugoslovenskoga dramskog pozorišta 1952-54. godine. Od prve filmske uloge (Crveni cvet, 1950., G. Gavrina) glumio je u više od 30 igranih filmova, najčešće uloge negativaca. Široku popularnost donijela mu je upečatljiva uloga vodnika Desimira u seriji kratkih filmova Kad sam bio vojnik (1966-69.) S. Zaninovića, a njegovo ostvarenje dramski složene glavne uloge u filmu Trofej (1979.) K. Vičeka nesumnjivo je znatno pridonijelo Velikoj Zlatnoj areni kojom je to djelo nagrađeno.

Mjesto:

Beograd

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Srpski

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1930-1993 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Gunther, Lee

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Lee Gunther (30.05.1935. - 25.08.1998.), suosnivač Marvel Productions i filmski montažer na više od 85 animiranih kratkih filmova.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1935-1998 g.

Funkcije:
Filmski montažer

Naslov:
Pleština, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Pleština (03.05.1961.), hrvatski glumac. Diplomirao je na Fakultetu dramskih umjetnosti u Beogradu 1988. godine, a zatim je bio angažiran u Beogradskom dramskom pozorištu, dubrovačkom Kazalištu Marina Držića, splitskom HNK i GDK Gavella. Član Drame Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu postao je 2005. godine.

Mjesto:
Beograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1961 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Paraminski, Leona

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Leona Paraminski (22.08.1979.), hrvatska filmska, televizijska i kazališna glumica. Akademiju dramskih umjetnosti upisala je 1997. i završila 2001. godine.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1979 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Muzej grada Rijeke

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Općina Matulji (1918-1943)

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Mjesto:
Matulji (MATULJI)

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1918-1943 g.

Naslov:
Općina Lovran (1918-1943)

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Mjesto:
Lovran

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1918-1943 g.

Naslov:
Općina Ravna Gora

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Ravna Gora

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Naslov:
Općina Brod Moravice

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Brod Moravice

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Naslov:

Klinički bolnički centar Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Povijest:

Povijest KBC-a Rijeka kompleksna je i sastoji se od nekoliko etapa te se proteže kroz tri države (Kraljevina Italija 1923.-1943./1945., NRJ/FNRJ/SFRJ 1945./1947.-1991. i Republika Hrvatska od 1990. do danas). Bolnički kompleks nastaje od četiri socijalno-obrazovno-medicinsko-bolničke institucije koje su danas u 21. stoljeću objedinjene u jednu. To su sljedeće institucije:

- Opća javna bolnica Sušak – povijesni razvoj ove ustanove započinje 1927. godine. Do 1936. godine ova bolnička institucija nosi to ime. Od 1936. do 1945. godine nosi ime Bolnica kralja Aleksandra. Od 1945. do 1961. godine nosi naziv Opća bolnica „Sušak“ - Rijeka. Ponovna promjena naziva dogodila se 1961. godine, kada dobiva ime Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“. Taj naziv bolnica zadržava do 1981. godine. Godine 1981./1982. bolnica mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

- Ospedale civico di Fiume / Riječka bolnica – njezini počeci sežu u doba Austro-Ugarske, kada je izgrađena stara bolnička zgrada. Dolaskom Italije oko nje se grade nove zgrade. Taj naziv nosi sve do 1945./1947. godine, kada mijenja ime u Opća bolnica Rijeka. Pod tim imenom djeluje do 1954. godine, kada mijenja naziv u Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“. U procesu koji je trajao do 1964. godine pripojena joj je Opća bolnica „Sušak“ - Rijeka. Godine 1982. ova centralizirana institucija mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka. U procesu centralizacije pripojene su joj i Dječja bolnica Kantrida - Rijeka (danas Dječja bolnica Kantrida) te bolnice u Ičićima i Kraljevici, koje su u sastavu KBC-a bile od 1982. do 1992. godine, kada su ugašene i zatvorene.

- Bolnica za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka – o počecima ove bolničke institucije manje se zna. Podatci koje imamo odnose se na razdoblje nakon Drugoga svjetskog rata. U razdoblju od 1947. do 1949. godine spaja se s ustanovom Colonia Marina u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka. Podatke o tome daje prepiska o popisivanju i podjeli imovine koju je započeo Narodni odbor grada Rijeke (Narodni odbor općine Stari grad - Rijeka) i Ministarstvo narodnog zdravlja Narodne Republike Hrvatske. Spor se odnosio i na pitanje tko će nadzirati rad i upravljati novom institucijom u nastajanju. Prije fuzije ovih dviju ustanova spojene su i uprave ostalih bolničkih institucija na području Narodnog kotara Rijeka (druga polovica 1948. godine). Konačnu odluku donijelo je tijelo koje je za to pitanje osnovalo Ministarstvo narodnog zdravlja u Zagrebu na čelu s Dinkom Kozulicom (4.-6. mjesec 1948. godine). Nadzor nad radom, nabavu i djelomično pravo upravljanja nad Dječjom bolnicom Kantrida - Rijeka dobio je Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci s pročelnikom Viktorom Finderleom, jer se radilo o bolesnoj i „odgojno zapuštenoj“ odnosno napuštenoj djeci (djeca iz Colonia Marina). Nakon pripajanja Dječje bolnice centraliziranoj ustanovi Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“ upravna struktura izgledala je ovako (1947.-1949.): 1. nadzorno tijelo – Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci i pročelnik Viktor Finderle; 2. direktor dr. Zdravko Kučić; 3. sanitarna uprava – dr. Ellers Aleksandra; 4. administrativna uprava – Manjgotić Cecilija. Nakon 1961. godine bolnička ustanova mijenja naziv u Dječja bolnica Kantrida, koji zadržava do danas.

- Colonia Marina / Morska kolonija – osnovana je 1923. godine i smještena u „Villa Italia“. Osnivačica kolonije bila je supruga riječkog up-

ravitelja („gradonačelnika“) Margerita Giardino. U početku je to bila privatna ustanova u koju su tijekom ljeta smješšana napuštena odnosno „socijalno zapuštena“ djeca (otuda naziv Morska kolonija) s različitim bolestima (tuberkuloza, rak i dr.). Ustanova je primala i dječake i djevojčice. Nakon duljeg djelovanja, proglasom kralja Vittorija Emanuela III postaje državna institucija (do 1933. godine) s oko 260 djece u svojoj skrbi. Za prvu upraviteljicu postavljena je osnivačica Margerita Giardino. Primala je djecu od 3. do 12. godine života, a kasnije su osnovane i jaslice i dječji vrtić (za djecu od 1. do 3. godine života). Djeca su tijekom boravka imala praktičan rad i svakodnevne aktivnosti (djevojčice obuku iz šivanja i kućanskih poslova, a dječaci rad na gospodarstvu i druge praktične vještine), ali i školsko (osnovno i djelomično srednjoškolsko) obrazovanje. Do 1933. godine, prema dostupnim podacima, oko 33 djece dobilo je stipendiju za daljnje školovanje nakon napuštanja kolonije. Prema dostupnim podacima moguće je da je ustanova imala i vlastito gospodarstvo na kojem se proizvodila hrana i provodila obuka u praktičnim životnim vještinama (podatci iz postupka popisa i podjele imovine prilikom spajanja u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka 1947.-1949. godine). Nakon Drugoga svjetskog rata i procesa centralizacije, pa sve do utemeljenja Dječje bolnice Kantrida, povećavao se broj kreveta za smještaj bolesne djece (s 255 na 300 do 1961. godine). Duh ove institucije zadržao se do danas kroz obrazovnu funkciju koja se provodi uz pomoć Osnovne škole Kantrida za djecu na bolničkom liječenju.

Proces spajanja svih navedenih institucija u jednu započeo je nakon završetka Drugoga svjetskog rata spajanjem Bolnice za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka i Morske kolonije. Drugo spajanje odnosilo se na objedinjavanje uprava bolničkih institucija. Oba procesa započela su 1947. i trajala do 1949. godine. Tada je Narodni kotar Rijeka imao zasebnu bolnicu za djecu (s organiziranom nastavom za bolesnu djecu) i centralizirani bolnički sustav za odrasle. Sljedeći korak bilo je spajanje svih bolničkih institucija u Opću bolnicu „Dr. Zdravko Kučić“ (odluka N.O.K.-a Rijeka od 21.12.1961. godine). Time je uspostavljena centralizirana bolnička mreža. Službeni dio (upis u evidenciju pri Okružnom privrednom sudu u Rijeci) dovršen je 1964. godine. Taj naziv institucija zadržava do 1981./1982. godine, kada mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi današnji naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

Danas djeluje na više lokacija na području Grada Rijeke, od kojih su osnovne (od osnivanja):

- Sušak
- Rijeka (više lokacija)
- Dječja bolnica Kantrida.

Djelatnosti:

Djelatnosti bolnica

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Vera Lovrović Lečić (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Koko Boras (Crikvenica)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Crikvenica

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Jelena Tus (Novi Vinodolski)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Novi Vinodolski

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Centar za socijalnu skrb Senj

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Djelatnosti:

Ostale djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja, d. n.

Mjesto:

Senj

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Osnovna škola Brod Moravice

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Osnovno obrazovanje

Mjesto:
Brod Moravice

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Grad Kraljevica

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Kraljevica

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Naslov:
Grad Bakar

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Bakar

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Centar za socijalnu skrb Krk

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Ostale djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja, d. n.

Mjesto:
Krk

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Stanković, Dimitrije

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto:
ZAGREB

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1901 g.

Funkcije:
Sakupljač i vlasnik privatnog arhivskog gradiva

Naslov:

Jovanović, Asja

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Asja Jovanović (05.07.1956.), hrvatska filmska, televizijska i kazališna glumica. Nastupala u kazališnim predstavama i filmovima. Neki od filmova su: "Krvopijci" (1989.) redatelja Dejana Šorka"; "Karneval, anđeo i prah" (1990.) Antuna Vrdoljaka; "Đuka Begović" (1991.) Branka Schmidta; "Onaj koji će ostati neprimjećen" (2003.) Zvonimira Jurića te "Duga mračna noć" (2004.) redatelja Antuna Vrdoljaka.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1956 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:
Nadarević, Mustafa

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Mustafa Nadarević (02.05.1943. - 22.11.2020.), hrvatski glumac i kazališni redatelj. Za II. svjetskog rata njegova se obitelj preselila u Zagreb, gdje je djelomice polazio osnovnu školu, a potom u Bosanski Novi; gimnaziju je završio u Rijeci, gdje je počeo glumiti u Kazališnoj grupi Viktora Cara Emina. U Zagrebu je 1967. diplomirao glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti). Pozornost kritike privukao je prvim ulogama, kao Bogdan Plavljanin u Hvarinji (1966.) Martina Benetovića na Akademskoj sceni (1973. ponovljena u koprodukciji HNK-a u Zagrebu i Narodnoga kazališta u Zadru) te naslovnom ulogom u Robinu Hoodu (1968.) Wande Żółkiewske u Zagrebačkom kazalištu mladih, gdje je 1968. postao član ansambla. Od 1969. do umirovljenja 2012. bio je član ansambla HNK-a u Zagrebu, od 2006. u statusu nacionalnoga prvaka. Ostvario je više od 150 uloga; u ranome razdoblju glumačke karijere, do početka 1980-ih, mahom nastupa u ulogama srednjeg značaja (npr. Tenor u Putu u raj Miroslava Krleže, 1973.; Lorenzo de' Medici u Lorenzacciou Alfreda de Musseta, 1975.; Imotski kadija u Hasanaginici Milana Ogrizovića, 1976.). Početkom 1980-ih, nagrađenom ulogom Pometa u antologijskoj postavi Dunda Maroja (1981.) Marina Držića u režiji Ivica Kunčevića u zagrebačkom HNK-u i televizijskom ulogom Inženjera Duje u igranoj seriji Velo misto (Joakim Marušić, 1980-81.), postiže velik ugled i ulazi u fazu glumačke zrelosti.

Za ulogu u antologijskom filmu Antuna Vrdoljaka Glembajevi 1988. (i istoimena TV serija, 1990.), primio je Zlatnu arenu za glavnu mušku ulogu na festivalu u Puli. Od sredine 1980-ih u matičnome HNK-u tumačio je mahom glavne uloge. Glumio je i u Gradskom dramskom kazalištu "Gavella", u Satiričkom kazalištu Kerempuh, HNK-u u Splitu te na Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskom ljetu, a režirao je i u kazalištima u Puli i u BiH (Tuzla, Sarajevo). U jugoslavenskom razdoblju na filmu se još ističe ulogama u filmovima Miris dunja (Mirza Idrizović, 1982.), Mala pljačka vlaka (Dejan Šorak, 1984.), Gluvi barut (Bahrudin Bato Čengić, 1990.), te osobito Otac na službenom putu (Emir Kusturica, 1985.) i Već viđeno (Goran Marković, 1987.). Potom se najviše ističe ulogama očinskih, patrijarhalnih i staračkih, često gubitničkih ili melankoličnih figura, u hrvatskim, bosanskohercegovačkim i srpskim filmovima (Isprani, Zrinko Ogresta, 1995., Zlatna arena za sporednu mušku ulogu; Savršeni krug, Ademir Kenović, 1996.; Prezimiti u Riu, Davor Žmegač, 2002.; Kod amidže Idriza, Pjer Žalica, 2004.). Zapažen je i u televizijskim serijama Nikola Tesla (Eduard Galić, 1977.), Nepokoreni grad (u devet epizoda u režiji E. Galića, Stipe Delića i Zorana Tadića, 1982.), Kiklop (A. Vrdoljak, 1983., i istoimeni film, 1982.), Putovanje u Vučjak (E. Galić, 1986-87., i film Horvatov izbor, 1985.), Tuđinac (E. Galić, 1992.) i Duga mračna noć (A. Vrdoljak, 2005., i istoimeni film, 2004.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo 2016. godine.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1943-2020 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Drach, Vanja

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vanja Drach (01.02.1932. - 06.09.2009.), hrvatski glumac. Diplomirao na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 1956. godine. Bio je član Dramskoga kazališta "Gavella" (1955–57.) i HNK-a u Zagrebu (1957–75., 1981–98.). Kao slobodni umjetnik (1975–81.) najviše je nastupao u Teatru u gostima. Povremeno nastupao u Teatru &TD, na pozornicama izvan Zagreba (Tuzla, Osijek, Varaždin), Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskom ljetu. Glumački talent te izražajnu i čistu dikciju potvrdio je u klasičnom grčkom repertoaru, Shakespeareovim tragedijama i komedijama, Molièreovim komedijama te u interpretacijama Krležinih likova. Dobitnik je mnogih nagrada za interpretacije hrvatskih i svjetskih klasika te Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 2005.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1932-2009 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Krelja, Petar

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Petar Krelja (24.06.1940. - 20.09.2024.), filmski redatelj, scenarist i kritičar. Jedan od vodećih hrvatskih dokumentarista, ugledan filmski kritičar iz generacije takozvanih hičkokovaca (promotora autorske kritike na ovim prostorima), dugi niz godina filmski urednik na Prvom programu Hrvatskog radija (prije Radio-Zagreba). Diplomirao je komparativnu književnost na zagrebačkom Filozofskom fakultetu, a filmski je praktičar od kraja šezdesetih. Sedamdesetih godina profilira se kao autor emotivno angažiranih dokumentarnih filmova o društvenim autsajderima, osobito djeci i mladima (npr. Povratak, 1975.; Prihvatna stanica, 1977.), a istaknuo se i uradcima u kojima tematizira neobične društveno-psihološke fenomene (npr. Ponude pod broj..., 1969.; Coprnice, 1971.) te izravnim društveno-kritičkim naslovima (Recital, 1972.; Splendid Isolation, 1973.). U devedesetima, suočavajući se s posljedicama rata u Hrvatskoj, česte mu teme postaju sudbine ratnih prognanika i stradalnika (npr. Zoran Šipuš i njegova Jasna, 1992.; Suzanin osmjech, 1993.), a toj problematici posvećen je i srednjometražni dokumentarni omnibus Hrvatski triptih (1993., režiser je dviju epizoda, dok je treću režirao Edi Mudronja); posebno je vrijedan i dokumentarni film o naivnoj slikarici Kovačica/Ljubičin dar (1991.). U njegovom igranofilmskom opusu najistaknutiji je naslov Vlakom prema jugu (1981.), komedija iz života stanara Novog Zagreba oslonjena na tradiciju Kreše Golika, filmaša kojem je kao urednik i autor nosećeg teksta posvetio monografiju Golik (1997.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1940-2024 g.

Funkcije:

Redatelj, scenarist

Naslov:
Verzotti, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Verzotti (26.01.1942.), hrvatski fotograf, snimatelj i filmski redatelj. Diplomirao je 1973. snimanje u Pragu. Predavao je fotografiju i filmsko snimanje u na Umjetničkoj akademiji te na Visokoj školi multimedijjskih i komunikacijskih tehnologija u Splitu; od 1992. fotoreporter Slobodne Dalmacije. Njegov filmski rad nastao je u okrilju eksperimentalne struje oko Kino kluba Split (tzv. splitska filmska škola 1960-ih). Od 13 autorskih kratkometražnih filmova (titulu majstora amaterskog filma stekao je 1967.) zapaženi su mu Twist-twist (1962.), Objektiv (1966.) i Fluorescencije (1967.). U profesionalnoj kinematografiji djelovao je kao direktor fotografije: bio je susnimatelj igranih filmova Kronika jednog zločina (Lordan Zafranović, 1973.) i Godišnja doba (Petar Krelja, 1979.) te radio kao snimatelj druge ekipe u više filmova i TV serija. Istaknuti je umjetnički fotograf; najčešći su motivi njegova likovno rafinirana fotografskog rada dalmatinski pejzaž, portret te napose splitska svakidašnjica.

Mjesto:
Split

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1942 g.

Funkcije:
Snimatelj, redatelj

Naslov:

Ivanda, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Ivanda (25.12.1941.), hrvatski filmski i televizijski redatelj i scenarist. Studirao je komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te diplomirao 1970. filmsku i kazališnu režiju na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu, gdje je od 1985. do umirovljenja bio redoviti profesor. Isprva filmski kritičar i asistent režije, debitirao je igranim filmom Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata (1968.). Potom se povremeno vraća filmskoj režiji, djelujući kao televizijski redatelj, ostvarujući brojne TV filmove, drame, izravne prijenose i TV adaptacije koncerata i kazališnih predstava. Poetičku i naraštajnu pripadnost "hičkokovcima" očitovao je u svih pet kasnijih dugometražnih igranih filmova: potkraj 1970-ih i početkom 1980-ih djelima Prijeki sud (1978.), prema romanu Šašava luna Živka Jeličića, i Zločin u školi (1982.), prema romanu Stroj za maglu Pavla Pavličića, usmjerio se prema političkoj fantastici i žanrovskom filmu, a doprinos tzv. hrvatskom žanrovskom filmu 1980-ih dao je i fantastičnim filmom Noć poslije smrti (1983.), izvorno TV filmom prikazanim 1974. pod naslovom Nocturno, adaptacijom novele Ksavera Šandora Gjalskog; 2003. režirao je povijesnu melodramu Konjanik (prema romanu Ivana Aralice). Sa Zoranom Tadićem ostvario je 1971. snimke studentskoga štrajka koje su zaplijenjene (film je dovršen i prikazan 2000. pod naslovom Poezija i revolucija: studentski štrajk 1971). Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo (2020.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1941 g.

Funkcije:

Scenarist, redatelj

Naslov:
Hrvatski sabor

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
državna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1990 g.

Ustroj osobe:
Unutarnje ustrojstvo Sabora određeno je Poslovníkom. Prema Poslovníku Sabor ima predsjednika i dva do pet potpredsjednika koji zajedno čine Predsjedništvo. Na poziv predsjednika Sabora u radu Predsjedništva sudjeluje i tajnik Sabora. Tajnika Sabora imenuje i razrješuje Sabor. Tajnik donosi Pravilnik o unutarnjem redu, odgovoran je za obavljanje poslova stručne službe, a obavlja i druge poslove propisane Poslovníkom za koje je odgovoran Saboru.

Funkcije:
Hrvatski sabor ima sljedeće ovlasti: odlučuje o donošenju i promjeni Ustava; donosi zakone; donosi državni proračun; odlučuje o ratu i miru; donosi akte kojima izražava politiku Hrvatskoga sabora; donosi Strategiju nacionalne sigurnosti i Strategiju obrane Republike Hrvatske; odlučuje o promjeni granica Republike Hrvatske; raspisuje referendum; obavlja izbore, imenovanja i razrješjenja u skladu s Ustavom i zakonom; nadzire rad Vlade Republike Hrvatske i drugih nositelja javnih dužnosti odgovornih Hrvatskom saboru u skladu s Ustavom i zakonom; daje amnestiju za kaznena djela; obavlja druge poslove utvrđene Ustavom.

Naslov:
Hajtl, Ivan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Hajtl (19.06.1918. - 04.05.2005.), filmski i kazališni glumac. Odličan tumač karakternih uloga i jedan od najpopularnijih jugoslavenskih komičara. Ostvario je veliki broj zapaženih uloga u kazalištu (preko 150 uloga), u mnogim filmovima, TV serijama, radio i TV dramama. Prve filmske uloge je odigrao početkom šezdesetih godina prošloga stoljeća i brzo se pokazao kao veoma pouzdan glumac. Glumio je redom u filmovima Izbiračica (1961.), Sveti pesak (1968.), Samrtno proleće (1973.), Hitler iz našeg sokaka (1975.), Zimovanje u Jakobsfeldu (1975.), Hajdučka vremena (1977.), Široko je lišće (1981.), Jevreji dolaze (1992.), kao i televizijske serije Filip na konju (1973.), Salaš u Malom Ritu (1976.), Velo misto (1981.) i Pop Ćira i pop Spira (1983.).

Mjesto:
Novi Sad (Vojvodina)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1918-2005 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Perušina, Mario

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Mario Perušina (05.08.1934. - 27.02.2013.), filmski i televizijski snimatelj. Diplomirao na filmskoj školi u Zagrebu 1953. godine, nakon čega je snimatelj u Croatia filmu i Zora filmu. Na Televiziju Zagreb dolazi 1957. godine, prvotno kao kameraman u informativni program. Od godine 1964. snima brojne igrane serije, televizijske drame, zabavne i dokumentarne emisije (filmove), emisije za djecu i druge. Nakon umirovljenja 1991. godine u privatnome studiju nastavlja aktivno djelovati snimajući za HRT i druge televizijske kuće. U produkciji hrvatskih dugometražnih igranih filmova s redateljem Eduardom Galićem 1985. godine realizirao je film Horvatov izbor.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1934-2013 g.

Funkcije:

Snimatelj

Naslov:

Radić, Tomislav

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Tomislav Radić (08.12.1940. - 07.03.2015.), hrvatski filmski, kazališni i televizijski redatelj i scenarist. Diplomirao je 1962. komparativnu književnost i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu te 1973. kazališnu režiju na Akademiji kazališne i filmske umjetnosti (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu, na kojoj je 1978–91. predavao glumu i kazališnu režiju (dekan 1982–84.). Od 1968. stalni suradnik Televizije Zagreb (poslije Hrvatske radiotelevizije), 1998–2000. glavni urednik Dramskoga programa.

Kazališnom režijom bavio se od 1964. godine. Režirao je pedesetak djela u zagrebačkim kazalištima te na Dubrovačkom ljetnom festivalu. Među njegovim su najpoznatijim predstavama Stilske vježbe Raymonda Queneaua, koja je igrana punih 50 godina, 1968–2018., kao najdugovječnija predstava na svijetu s istom glumačkom postavom, te Gospodsko dijete Kalmana Mesarića, Čaruga Ivana Kušana, Matijaš grabancijaš dijak Tituša Brezovačkoga, Kate Kapuralica Vlaha Stullija i Emigranti Sławomira Mrożeka.

Režirao je osam dugometražnih igranih filmova, kojima je najčešće i scenarist. Prvijencom Živa istina (1972.) ostvario je iznimno moderan spoj igranoga i dokumentarnoga filma u igranofilmskom obliku metodâ direktnoga filma. Slični su modernistički dometi i metatekstualnoga filma Timon (1973.), o kazališnom glumcu koji se poistovjećuje s likom (Shakespeareova Timona Atenjanina) koji tumači. Nakon dulje stanke filmu se vratio početkom 1990-ih adaptacijom društvenokritičkoga romana Luka A. Šoljana (1992., i TV miniserija). Najveće je uspjehe potom postigao duhovitim i kritičkim opservacijama obiteljskih odnosa, Što je Iva snimila 21. listopada 2003. (2005., i suscenarist; Velika zlatna arena za na film i Zlatna arena za režiju na festivalu u Puli), s dosljednom imitacijom postupaka amaterskoga filma, i Kotlovina (2011., Velika zlatna arena za najbolji film i Zlatna arena za scenarij). Na televiziji je režirao 30-ak dokumentarnih emisija i filmova, TV adaptacije kazališnih predstava i TV drame (I tako dalje, 1977; Ljubica, po Augustu Šenoi, 1979; Soba za odmor, 1982) te miniseriju Osvajanja Ljudevita Posavca (2004). Ostali igrani filmovi: Anđele moj dragi (1995., i TV serija), Holding (2001., i TV serija), Tri priče o nespavanju (2008).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1940-2015 g.

Funkcije:

Redatelj, scenarist

Naslov:
Appelt, Dinko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Dinko Appelt (03.06.1976.), hrvatski dirigent i skladatelj. Skladao za film (Holding T. Radića), televiziju (TV film Veliko spremanje Daniela Kušana, Hrtić-Hitić), radio (drama Špacakomini, igra Šegrt Hlapić) i kazalište (SK "Kerempuh", Mala scena, Trešnja, ZGK "Komedijska", DK "Gavella", Zorin dom Karlovac, zagrebačko Kazalište lutaka). Skladao je glazbu za četiri filma: Veliko spremanje Danijela Kušana, Holding Tomislava Radića, dugometražni animirani film Duga, Joška Marušića i film Koko i duhovi Danijela Kušana, za koji je dobio i Zlatnu Arenu za najbolju glazbu 2011. godine.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1976 g.

Funkcije:
Skladatelj

Naslov:
Mešin, Igor

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Igor Mešin (08.07.1967.), hrvatski kazališni, filmski i televizijski glumac i voditelj. U svojoj dugoj karijeri glumio je u preko 30 filmova, petnaestak televizijskih uloga, te cijelog mnoštva kazališnih uloga. Mešin je i kazališni redatelj, a šira javnost poznaje ga i po njegovim voditeljskim angažmanima.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1967 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Zečević, Mirta

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Mirta Zečević (25.07.1969.), hrvatska glumica. Članica ansambla Drame Hrvatskoga narodnog kazališta postala je 1993. godine. Diplomirala je na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti 1997. godine.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1969 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:
Houra, Jasenko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Jasenko Houra (Virovitica, 03.06.1960.), hrvatski glazbenik. Osnivač i voditelj rock grupe Prljavo kazalište, za koju je skladao većinu njezinih uspješnica.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1960 g.

Funkcije:
Glazbenik

Naslov:

Bistrović-Darvaš, Katarina

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Katarina Bistrović-Darvaš (1972.), hrvatska kazališna, televizijska i filmska glumica. Rođena u Zagrebu, gdje je i diplomirala na Akademiji dramske umjetnosti. Stalna je članica ansambla Zagrebačkog kazališta mladih od 1997. godine.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1972 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:

Borisavljević, Staša

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Stanislava (Staša) Borisavljević (13.05.1931.), scenaristica. Za scenarij filma Nizvodno od sunca (F. Škubonja, 1969.), autobiografski zapis seoske učiteljice, dobila je Veliku zlatnu arenu na festivalu u Puli. Piše uglavnom scenarije za filmove redatelja F. Škubonje: Izgubljena olovka (1960.) i Veliko suđenje (1961.).

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Srpski

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1931 g.

Funkcije:

Scenaristica

Naslov:

Hočevar, Janez

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Janez Hočevar (01.02.1940.), glumac. Na filmu debitira 1970. (Idu dani F. Hadžića). Izvanrednu popularnost u Sloveniji stječe kao komičar na radiju i televiziji, a takve uloge najčešće igra i u kazalištu. Ipak, svoj najveći filmski uspjeh ostvaruje dramskom ulogom u Kavani Astoria (J. Pogačnik, 1989.), za koju je na festivalu u Puli nagrađen Zlatnom arenom.

Mjesto:

Ljubljana

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Slovenski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1940 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Vrbanić, Ivo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivo Vrbanić (07.07.1916. - 09.08.1981.), hrvatski filmski i televizijski redatelj i scenarist. Studirao je pravo. Na filmu isprva radio kao prevoditelj i urednik u časopisu Filmska revija (1951–52.), potom voditelj studija za crtani film u Zavodu za ekonomsku propagandu i publicitet "Interpublic" te dramaturg u Zagreb filmu. Bio je koscenarist dokumentarnoga filma Crne vode (1956.) Rudolfa Sremeca te animiranih filmova Samac Vatroslava Mimice i Veliki strah Dušana Vukotića (oba 1958.). Kao redatelj i scenarist dionik prve faze Zagrebačke škole crtanog filma, režirao je 18 animiranih filmova označenih težnjom ka uspjehu kod publike i ljubavnom tematikom; ističu se Balada (1958.), Romeo i Julija (1958.), Svi crteži grada (1959.), Adam i Eva (1960.), Ljubav na filmu (1961., prikazan na Canneskom festivalu) te I opet twist (1964.). S Vladom Kristlom korežirao je crtani film Šagrenska koža (1960.). Posebno se istaknuo u režiji lutkarskih filmova (Pravda i krivda, 1962.; Kugina kuća, 1963.) u Zora filmu. Od sredine 1960-ih radio je na Televiziji Zagreb, gdje je režirao zapaženu igranu seriju Mejaši (1970.). Prevodio je s bugarskoga i njemačkoga jezika.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1916-1981 g.

Funkcije:
Redatelj, scenarist

Naslov:
Papić, Krsto

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Krsto Papić (07.12.1933. - 07.02.2013.), hrvatski filmski redatelj i scenarist. U kinematografiji djeluje od 1956., isprva kao asistent pa pomoćnik režije. Debitiravši socijalnopsihološkom pričom "Čekati" u omnibus-filmu "Ključ" (1965.), velik uspjeh postigao je naturalističkom, političkom dramom iz razdoblja Informbiroa Lisice (1969., Velika zlatna arena za najbolji film i Zlatna arena za režiju na Festivalu jugoslavenskog igranog filma u Puli 1970.). Zanimanje za političku tematiku s izrazito kritičkim opservacijama zamjetljivo je i u većini ostalih njegovih cjelovečernih igranih filmova - novovalnom Iluzija (1967.), naturalističkoj adaptaciji drame Ive Brešana Predstava Hamleta u Mrduši Donjoj (1973., Srebrna arena za režiju na festivalu u Puli), uvrštenoj u glavni program Berlinskoga međunarodnoga filmskog festivala 1974., fantastičnom filmu s elementima horora Izbavitelj (1976.), biografskom filmu Tajna Nikole Tesle (1980., Velika srebrna arena), političkoj drami Život sa stricem (1988., Velika zlatna arena za najbolji film i nagrada publike u Puli; nagrada kritike FIPRESCI na Festivalu svjetskog filma u Montrealu; nominacija za Zlatni globus u kategoriji najboljeg filma na stranom jeziku), nastaloj prema romanu Ivana Aralice Okvir za mržnju, političkoj melodrami Priča iz Hrvatske (1992., Zlatna arena za režiju i nagrada publike u Puli), komičnom filmu ceste Kad mrtvi zapjevaju (1998., Velika zlatna arena i nagrada publike u Puli), kao i u posljednjim dvama političkim trilerima Infekcija (2003.) i Cvjetni trg (2012.).

Ujedno jedan od najdarovitijih dokumentarista u našoj kinematografiji, Papić je, koristeći se najčešće metodom filma istine, u ciklusu međunarodno zapaženih dokumentarnih filmova, nagrađivanih na specijaliziranim festivalima u Beogradu i Oberhausenu (Halo München, 1968.; Kad te moja čakija ubode, Čvor, oba 1969.; Nek se čuje i naš glas, 1971.; Mala seoska priredba, Specijalni vlakovi, oba 1972.), kritički obradio niz akutnih društvenih problema – siromaštvo, nezaposlenost, emigraciju. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo (2006.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1933-2013 g.

Funkcije:
Redatelj, scenarist

Naslov:

Majdak, Zvonimir

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Zvonimir Majdak (26.01.1938. - 20.07.2017.), hrvatski književnik. Studij jugoslavenskih jezika i književnosti završio 1964. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Uređivao je časopise *Republika* i *Polet* te biblioteku stranih pisaca u nakladničkoj kući *Mladost*. Pisao je i televizijske drame, feljtone, kritike i putopise, ali se nadasve afirmirao kao pripovjedač. Romanom *Bolest* (1964.) započeo je ciklus egzistencijalističkih proza u kojima se alegorijski tematiziraju problemi života u urbanoj sredini. U kulturnome romanu *Kužiš, stari moj* (1970.), koji je doživio uspješnu kazališnu i filmsku premijeru, uveo je zagrebački žargon s izrazima karakterističnima za mladi naraštaj. Junake odlikuje pobunjeničko stajalište prema svijetu i njegovu klišeiziranom jeziku, suprotstavljanje starijemu naraštaju, poricanje čvrstih društvenih struktura i svakog oblika kanonizirane kulture. Outsajdersku poziciju središnjega lika prate i romani *Stari dečki* (1975.) i *Gadni parking* (1980.). Bliska mu je i tema vezana uz ljude i događaje koji čine povijest u nastajanju (*Tiha jeza*, 1975.; *Muška kurva*, 1986.; *Umrjeti u Tuškancu*, 1992.; *Tajna trga N*, 1993.). Majdakovi romani slijede zakone vladajućih prozanih modela vremena u kojem su nastajali. Početna egzistencijalistička koncepcija iz 1960-ih, zamijenjena je u 1970-ima prozom u trapericama ili tzv. frajerskom prozom, a u 1980-ima i 1990-ima može se govoriti o žanrovskoj hibridnosti. Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (2014.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1938-2017 g.

Funkcije:

Književnik

Naslov:
Lojk, Marija

Vrsta osebe:
Osoba

Povijest:
Marija Lojk (28.03.1940.), glumica. Diplomirala glumu na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo u Ljubljani. Stalna članica Mestnega gledališča u Ljubljani. Najuspješnija je u ulogama obilježenim tragikom i sjetom, tako u filmovima Balada o trubi i oblaku (F. Štiglic, 1961.), Desant na Drvar (F. Hadžić, 1963.), Svanuće (N. Tanhofer, 1964.), Ključ (omnibus, epizoda Čekanje K. Papića, 1965.) i Iluzija (K. Papić, 1967.). Nastupa i u koprodukcijskim filmovima, kratkim igranim filmovima, televizijskim dramama i serijama.

Mjesto:
Ljubljana

Pravni status osebe:
fizička osoba

Jezik:
Slovenski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1940 g.

Naslov:
Sabolović, Mirko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mirko Sabolović (25.11.1935. - 30.09.2005.), hrvatski književnik. Višu pedagošku školu završio je u Zagrebu. Radio je kao učitelj na Visu, u Prgomelju i Bjelovaru. Javio se romanom Okupljanje (1967.) s temom promjena u sjevernohrvatskom selu nakon II. svjetskog rata. Slijedili su romani Pijanstva (1968.) i Ožiljci (1978.) s temom iz malograđanske provincije, Razmeđa (1975.) o nacionalnim napetostima u jednom podbilogorskom selu, Jawohl (1990.) o gastarbajterskoj problematici, te Kako sam postao lopov (1994.) i Na istoku zapad (1997.), u kojima analizira političku situaciju bivšega socijalističkog sustava. U romanima Vitezovi i štakori (1999.) i Pardon, gospodo (2001.) kritički se bavio povijesnim događajima s početka 1990-ih, višestranačjem, ratom, tranzicijom i dr., pri čem je uočavao humoristične detalje u ozbiljnim povijesnim situacijama. Sabolović je i autor scenarija za desetak televizijskih filmova te igrani film Hoću živjeti (M. Mikuljan, 1982.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1935-2005 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:
Heršak, Zdenka

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Zdenka Heršak (19.08.1928. - 03.07.2020.), hrvatska glumica. Završila Zemaljsku glumačku školu u Zagrebu 1950. godine. Bila je članica studija Jadran filma (1950–52.), a od 1953. Zagrebačkoga dramskog kazališta (danas Dramsko kazalište "Gavella"). Nastupala u drugim kazalištima u Zagrebu te u Rijeci, Šibeniku i Dubrovniku. Ostvarila niz uloga u televizijskim dramama, serijama, na filmu i radiju: Ciguli Miguli Z. Marjanovića; Kužiš, stari moj V. Kljakovića; Događaj V. Mimice i dr.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1928-2020 g.

Naslov:

Ćopić, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Ćopić (01.01.1915. - 26.03.1984.), srpski književnik. Diplomirao 1940. na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Pjesme, pripovijetke, romane i drame objavljivao u listovima, časopisima i zbornicima. Mnoga djela doživjela su mu dramaturgiju, a neka i ekranizaciju: Nikoletina Bursać (B. Bauer, 1964.); Orlovi rano lete (S. Jovanović, 1966.) i Hajdučka vremena (V. Tadej, 1977.). Na osnovi njegovih scenarija nastali su filmovi Živjeće ovaj narod (N. Popović, 1947.) i Major Bauk (N. Popović, 1951.).

Mjesto:

Beograd

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Srpski

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1915-1984 g.

Funkcije:

Književnik

Naslov:
Diklić, Arsen

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Arsen Diklić (14.11.1922. - 04.07.1995.), srpski književnik. Studirao povijest umjetnosti u Beogradu. Uređivao časopise za djecu Pionir i Zmaj te list Borba. Objavio zbirke pjesama Pesme za decu (1947.), Selo kraj Tamiša (1948.), Dunavske balade (1963.), pripovijetke i romane (Kiša, 1953.; Salaš u Malom Ritu, 1956.; Plava ajkula, 1957. i dr.), filmske i televizijske scenarije (Milion na otoku; Ne okreći se, sine; Marš na Drinu; Užička republika; Veliki transport i dr.).

Mjesto:
Beograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Srpski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1922-1995 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:
Stojković, Danilo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Danilo Stojković (11.08.1934. - 16.03.2002.), srpski glumac. Istaknuti kazališni glumac (u beogradskom Ateljeu 212). Na filmu od 1964., ostvario je niz suptilno karikaturalnih kreacija karakterno nesavršenih i komičnih likova: Uloga moje porodice u svjetskoj revoluciji (1971.) Bate Čengića, Čuvar plaže u zimskom periodu (1976.), Pas koji je voleo vozove (1977.), Varljivo leto 68 (1984.), svi G. Paskaljevića, Ko to tamo peva (1980.) i Maratonci trče počasni krug (1982.) S. Šijana, Balkanski špijun (1984.) Dušana Kovačevića i Božidara Nikolića (ekranizacija njegova najvećega kazališnog uspjeha).

Mjesto:
Beograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Srpski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1934-2002 g.

Naslov:

Ergović, Mato

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Mato Ergović (11.01.1927. - 07.05.2013.), hrvatski glumac. Završio je pedagoški tečaj s diplomom učiteljske škole 1947. u Osijeku te radio kao učitelj. Glumu je studirao 1950–54. na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu. Član ansambla Zagrebačkoga dramskog kazališta (danas Gradsko dramsko kazalište Gavel-la) 1954–85., a potom, do umirovljenja 1992., Kazališta "Marin Držić" u Dubrovniku. Najčešće je tumačio manje karakterne i epizodne te komičke uloge. Od 1957. do 1990. redovito je nastupao u dramskom ansamblu Dubrovačkih ljetnih igara. Uz više od 70 kazališnih, ostvario je i oko stotinu filmskih i TV uloga, mahom tipskih likova iz naroda, koje su mu priskrbile široku prepoznatljivost. Na Televiziji Zagreb, u čijim je dramama nastupao od 1959., ističu se uloge u serijama Naše malo misto (Daniel Marušić, 1970–71., kao Domenico, povratnik iz Amerike), U registraturi (Joakim Marušić, 1974., kao Kanonik) i Velo misto (J. Marušić, 1980–81., kao policajac Pučanstvo), te Klupa na Jurjevskom (Zvonimir Bajsić, 1972.), Čovik i po (D. Marušić, 1974.) i Mačak pod šljemom (Berislav Makarović, 1978.). Na filmu od 1956. (Opsada, Branko Marjanović), među tridesetak uloga zapaženije su one u filmovima Vlak bez voznog reda (Veljko Bulajić, 1959.), Družba Pere Kvržice (Vladimir Tadej, 1970.), U gori raste zelen bor (Antun Vrdoljak, 1971.), Lov na jelene (Fadil Hadžić, 1972.), Predstava Hamleta u Mrduši Donjoj (Krstó Papić, 1973.), Seljačka buna 1573 (Vatroslav Mimica, 1975.; i TV serija Anno domini 1573, 1979.), Mećava (A. Vrdoljak, 1977.), Pucanj (Krešo Golik, 1977.), Povratak (A. Vrdoljak, 1979.), Sokol ga nije volio (Branko Schmidt, 1988.) i Maršal (Vinko Brešan, 1999.). Glumio je i na radiju (adaptacije Krležine Hrvatske rapsodije 1955. i Banketa u Blitvi 1982.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1927-2013 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Bogda, Maria

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Maria Bogda (25.11.1909. - 30.06.1981.), poljska glumica.

Jezik:
Poljski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1909-1981 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Marković, Dragan

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto:
Velika Kosnica

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Funkcije:
Predavatelj gradiva.

Naslov:
Negri, Pola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Pola Negri (03.01.1897. - 01.08.1987.), njemačko-američka glumica poljskoga podrijetla. Isprva balerina u Sankt Peterburgu, od 1913. nastupala u kazalištu u Varšavi, od 1917. u kazalištu M. Reinhardta u Berlinu. Nastupajući od 1914. i na filmu, veliku je popularnost stekla ulogama fatalnih ili mondenih žena, posebno u filmovima E. Lubitscha Oči mumijske (Die Augen der Mumie Ma, 1918.), Carmen (1918.), Gospođa Dubarry (Madame Dubarry, 1919.), Sumurun (1920.), Brdska mačka (Die Bergkatze, 1921.), Plamen (Die Flamme, 1922.). Od 1922. u Hollywoodu, gdje je s istim uspjehom tumačila tipološki slične uloge, uglavnom hirvitih i ekstravagantnih strankinja, npr. u Lubitschevu Zabranjenom raj (Forbidden Paradise, 1924., kao Katarina Velika) te Hotelu Imperial (1927.) i Ženi pred sudom (The Woman on Trial, 1928.) – oba u režiji M. Stillera. Jedna od najvećih zvijezda nijemoga filma; nakon pojave zvučnoga filma vratila se u Njemačku. Vrativši se 1941. u SAD, ubrzo se povukla.

Mjesto:
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Poljski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1897-1987 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Menjou, Adolphe

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Adolphe Menjou (18.02.1890. – 29.10.1963.), američki filmski i kazališni glumac. Proslavio se ulogama u filmovima Parižanka Ch. Chaplina (1923.), Bračni krug E. Lubitscha (1924.) i Maroko J. von Sternberga (1930.), u kojima je glumio svjetskog čovjeka. Potom je ponajviše igrao sporedne komične i karakterne uloge (Naslovna stranica, 1931.; Jutarnja slava, 1933.; Zvijezda je rođena, 1937.; Visoka meta, 1951.; Staze slave, 1957.).

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1890-1963 g.

Naslov:

Tone, Franchot

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Franchot Tone (27.02.1905. - 18.09.1968.), američki glumac. Od 21. godine u kazalištu (Buffalo), a 1929-31. član je radikalnih njujorških Theatre Guild i Group Theatre. Na filmu od 1932., a nakon 1945. prorjeđuje filmske nastupe i uglavnom radi u kazalištu. Isprva glumi u salonskim romantičnim komedijama i ljubavnim melodramama. Zvijezda postaje 1935. ulogama oficira u filmovima Život bengalskog kopljanika H. Hathawaya te Pobuna na brodu Bounty F. Lloydya, za koju je nominiran za Oscar. Glumio je u 67 filmova (uključujući i neuspjeli producentsko-redateljski pokušaj Ujak Vanja – Uncle Vanya, 1958.).

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1905-1968 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:

Buljan, Helena

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Helena Buljan (09.07.1941.), hrvatska glumica. Završila Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu 1964., kada je i angažirana u Dramskom kazalištu "Gavella", gdje je trajno djelovala do umirovljenja 2006., gostujući i drugdje (Dubrovačke ljetne igre; Splitsko ljeto; Teatro della Corte, Genova, Italija), osobito u Teatru &TD. Glumila u filmovima Slučajni život (A. Peterlić, 1969.) i Timon (T. Radić, 1973.), u radijskim i televizijskim dramama. Dobitnica je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo (2019).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1941 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:

Perić, Borko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Borko Perić (22.01.1981.), hrvatski glumac. Glumom se počinje baviti 1995. u dramskoj grupi Inat u Puli, a od 1996. je bio član dramskog studija Istarskog narodnog kazališta. Diplomirao glumu na Akademiji dramske umjetnosti. Pozornost kritike privlači ulogom Kolje u predstavi "Četvrta sestra" na Dubrovačkim ljetnim igrama 2001. za koju je nagrađen Nagradom hrvatskog glumišta. Suraduje s brojnim kazalištima (HNK u Zagrebu, Gavella, ZKM, Istarsko narodno kazalište). Glumio u brojnim filmovima. 2009. nominiran je za Nagradu hrvatskog glumišta za uloge u predstavama "Don Juan" Kazališta Ulysses i "Vuci i ovce" Satiričkog kazališta "Kerempuh".

Mjesto:

Pula

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1981 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Relja, Mate

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mate Relja (29.08.1922. - 01.08.2006.), hrvatski filmski redatelj. Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, isprva kazališni glumac. Od 1948. na filmu kao asistent pa pomoćnik režije (npr. Fedoru Hanžekoviću i Vatroslavu Mimici). Režirao je tri dobro prihvaćena cjelovečernja igrana filma: akcijski ratni triler Kota 905 (1960.) te dva za djecu, Opasni put (1963., Zlatni lav za dječji film na festivalu u Veneciji), prema romanu Antona Ingoliča, i Vlak u snijegu (1976.), prema romanu Mate Lovraka, koji je stekao ugled jednoga od najpopularnijih filmova za djecu u hrvatskoj kinematografiji. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo (1982.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1922-2006 g.

Funkcije:
Redatelj

Naslov:

Potokar, Stane

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Stane Potokar (10.03.1908. – 08.04.1962.), glumac. Jedan od vodećih slovenskih i jugoslavenskih karakternih glumaca. Na filmu od 1951., odigrao je 10 drugih glavnih ili većih sporednih uloga (karakternih i komičnih). S uspjehom je glumio na radiju, a potkraj života i na televiziji.

Mjesto:

Ljubljana

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Slovenski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1908-1962 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Janićijević, Duško

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Dušan Janićijević (27.04.1932. - 05.07.2011.), srpski filmski i kazališni glumac. Apsolvirao glumu na Pozorišnoj akademiji u Beogradu. Rad na filmu otpočinje već kao student naslovnom ulogom u Stojanu Mutikaši (1954.) F. Hanžekovića, koji ga je otkrio na probnim snimkama za ulogu Gavrila Principa u planiranoj koprodukciji Sarajevski atentat R. Siodmaka. Glavne uloge igrao je u filmovima X 25 javlja (F. Čáp, 1960.), Praznik (Đ. Kadijević, 1967.), Aller retour (A. Petković, 1978.) i Gazija (N. Dizdarević, 1981.). Koscenarist je filma Pošalji čoveka u pola dva (D. Ivkov, 1967.), u kojem je i glumio.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Srpski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1932-2011 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Liewehr, Fred

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Fred Liewehr (17.06.1909. - 19.07.1993.), austrijski glumac.

Mjesto:
Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Njemački

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1909-1993 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Marjanović, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Marjanović (12.05.1909. - 13.02.1996.), hrvatski filmski redatelj, scenarist i montažer. Završio Trgovačku akademiju i Državnu glumačku školu u Zagrebu. U nesređenim domaćim filmskim prilikama u međuratnom razdoblju okušao se kao filmski glumac (u filmu Birtija Joze Ivakića, 1929.), asistent režije i produkcije (u Jugoslovenskom prosvetnom filmu u Beogradu) i filmski publicist. Od 1941. zaposlen u Ravnateljstvu za film NDH, a 1942–45. kao voditelj proizvodnje Državnoga slikopisnog zavoda "Hrvatski slikopis" (Croatia film). U objema institucijama glavni je urednik i montažer filmskog žurnala Hrvatska u rieči i slici, tj. Hrvatski slikopisni tjednik. Montirao je i režirao srednjometražni dokumentarni film Straža na Drini (1942., brončana diploma za sudjelovanje na festivalu u Veneciji); glavni montažer igranoga filma Lisinski (1944.) Oktavijana Miletića. Nakon II. svjetskog rata isprva je bio montažer Filmskih novosti u Direkciji za Hrvatsku Filmskoga poduzeća DFJ/FNRJ i redatelj promidžbenih filmova (Istra, 1945.; Rijeka u obnovi, 1946.), potom prvoga dugometražnog igranoga filma u proizvodnji Jadran filma, Zastava (1947.). Prikazivanje njegova idućeg igranoga filma, antistaljinističke političke satire Ciguli Miguli (1952.), bilo je zabranjeno. Nakon neuspjeha ratnoga omnibus-filma Opsada (1956.) posvetio se dokumentarizmu, režiravši 49 popularnoznanstvenih filmova o prirodi – mahom o planinskoj fauni i o jadranskom podmorju – dijelom i u okviru serije Mala čuda velike prirode (1971–74.). Ističu se: Bjeloglavi sup, Posljednji zavičaj (oba 1959.), Priča o glavatici, Putovanje u nevidljivi svijet (oba 1960.), Između dviju modrina, Izgubljeni svjetovi, Lasica (svi 1962.), Ljeto medvjedića (1963.), Lisica (1964.), Jugoatlantik (1968.), Puh (1977.), Polje (1984.) te Nema milosti (1986.). Jedan od pionira hrvatske kinematografije i njezinih poslijeratnih utemeljitelja. Marjanovićev kasniji golem ugled temelji se na prirodoslovnom opusu u filmskom dokumentarizmu, zbog kojega uživa neupitni status klasika hrvatskoga dokumentarnog filma. Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (1970.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1909-1996 g.

Funkcije:

Redatelj, scenarist i montažer

Naslov:

Sveučilište u Zagrebu Fakultet prometnih znanosti

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Sveučilište u Zagrebu

Povijest:

Tradicija Fakulteta veže se uz 1962. godinu kad je utemeljen studij PTT prometa. Godine 1965., osnivanje specijalizirane institucije - Instituta prometnih znanosti iniciralo je i financijski pomoglo trinaest tvrtki i asocijacija Republike Hrvatske. Prometni studij za izobrazbu stručnjaka visoke stručne sprema organizirao je Građevinski fakultet 1968. godine, s tim da je nastava bila interfakultetska uz sudjelovanje nastavnika Arhitektonskog, Ekonomskog, Elektrotehničkog, Građevinskog, Strojarsko-brodograđevnog i Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Nakon dvogodišnjih priprema, 1970. godine utemeljena je Viša škola za cestovni promet sa sjedištem u Kraljevićevoj ulici 24. Studij zračnog prometa organiziran je 1972. godine kada je osnovana Viša zrakoplovna škola u Zagrebu s aeroprometnim i aeronautičkim smjerom, a kasnije i aerotehničkim smjerom. Godine 1981. utemeljen je Centar prometnih znanosti s dvjema institucijama: Studij prometnih znanosti i Institut prometnih znanosti. U čitavom razdoblju postojanja interfakultetskog studija, u određenom je obliku postojao studij željezničkog prometa, no njegov stvarni početak veže se uz datum izdavanja rješenja, 13. travnja 1982. U tom rješenju navodi se da Studij prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu ispunjava uvjete za organizaciju i izvođenje nastave. Fakultet prometnih znanosti smješten je na tri mjesta u gradu: Vukelićeva 4, Kušlanova 2 i Siget 18c; posjeduje i prostorije u Zrakoplovnoj luci Lučko.

Djelatnosti:

Visoko obrazovanje

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1962 g.

Ustroj osobe:

Ustrojstvo fakulteta - Ustrojbene jedinice

Samostalne katedre

- Katedra za opće programske sadržaje
- Katedra za primjenjenu matematiku i statistiku
- Katedra za strane jezike
- Međunarodne komunikacije

Odsjek PROMET

Zavod za cestovni promet

Katedra za tehniku cestovnog prometa

Katedra za tehnologiju cestovnog prometa

Zavod za gradski promet
Katedra za tehnologiju gradskog prometa
Zavod za informacijsko komunikacijski promet
Katedra za tehniku informacijsko komunikacijskog prometa
Zavod za poštanski promet
Katedra za tehnologiju poštanskog prometa
Zavod za prometno planiranje
Katedra za ekologiju u prometu
Katedra za pravo i ekonomiku prometa
Katedra za prometnu infrastrukturu
Zavod za prometno-tehnička vještačenja
Katedra za prijevozna sredstva
Zavod za vodni promet
Katedra za tehniku vodnog promet
Katedra za tehnologiju vodnog prometa
Zavod za zračni promet
Katedra za tehniku zračnog prometa
Katedra za tehnologiju zračnog prometa
Zavod za željeznički promet
Katedra za tehniku željezničkog prometa
Katedra za tehnologiju željezničkog prometa
Odsjek INTELIGENTNI TRANSPORTNI SUSTAV I LOGISTIKA
Zavod za inteligentne transportne sustave
Katedra za intermodalni transport
Katedra za transportnu telematiku
Katedra za upravljanje prometom
Zavod za prometnu signalizaciju
Zavod za transportnu logistiku
Katedra za distribucijsku logistiku
Katedra za planiranje logističkih procesa
Odsjek AERONAUTIKA
Hrvatsko zrakoplovno nastavno središte
Zavod za aeronautiku
Katedra za engleski zrakoplovni jezik
Katedra za navigaciju i kontrolu leta
Katedra za aerotehniku
Katedra za vojno zrakoplovstvo

Funkcije:

Djelatnost:

- ustrojavanje i izvođenje sveučilišnih studija u polju tehnologije prometa i transporta
- ustrojavanje i izvođenje poslijediplomskog stručnog studija, poslijediplomskog znanstvenog studija i provedba postupka za stjecanje akademskog
- stupnja doktora znanosti (izvandoktorskog studija)
- ustrojavanje i izvođenje programa stalnog usavršavanja u polju tehnologije prometa i transport
- znanstveno istraživačka djelatnost, izrada znanstvenih i stručnih projekata, tehničke dokumentacije, analize, atesta i ekspertiza
- ustrojstvo i održavanje znanstvenih skupova, simpozija i savjetovanja
- priznavanje istovrijednosti stranih diploma
- izdavačka djelatnost

Naslov:
Pahernik, Ivan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Pahernik (06.07.1938. - 09.03.2018.), grafičar, karikaturist, prozaik i pjesnik. Sedmoljetku i srednju grafičku školu završio je u Zagrebu u zadnjoj generaciji litografa. Član je ULUPUH-a od 1975., Hrvatskog društva karikaturista od 1985. i Društva hrvatskih književnika od 2003. Bio je član redakcija Paradoksa, Kerempuha, Čvorka, Paradoksa II i Žalca. Objavio je više knjiga, a po biografskom romanu "Još Hrvatska ni propala" snimljen je 2005. film "Snivaj zlato moje" koji je bio nagrađen s pet Zlatnih arena. Tijekom godina izlagao je na brojnim samostalnim i autorskim izložbama. Radovi mu više u galerijama Zagreba, Varšave, Skopja, Gabrova i Kyota.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1938-2018 g.

Funkcije:
Grafičar, književnik

Naslov:
Ilić, Aleksandar

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Aleksandar Ilić (12.06.1927. - 25.02.2012.), srpski filmski redatelj, scenarist i montažer. Specijalizirao se za prirodoslovne dokumentarne kratkometražne filmove, kojima je stekao i znatan međunarodni ugled. Važniji filmovi: Embrion (1968.), Zamka (1974.), Strast (1975.; nagrađen u Berlinu Srebrnim medvjedom), Malj (1977.), Torine (1981.).

Mjesto:
Beograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Srpski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1927-2012 g.

Funkcije:
Redatelj, montažer

Naslov:

Varaždinska županija (1850-1924)

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851.-1860. županije su bile posrednici između viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo) i kotareva, koje su imale zadaću nadgledati. Skupštine su bile raspuštene. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), čime su obnovljena njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Od 1870. skupština je birala županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, u okviru ograničenog djelokruga. Izvršni organ za obavljanje poslova bio je županijski magistrat.

Od 1875. do 1886. županija upravni značaj županija je smanjen, jer su upravne poslove obavljale podžupanije, izravno podređene Zemaljskoj vladi. Ovlasti skupštine također su minorne: imala je zadaću rješavati sporove između više općina ili podžupanija. Od 1887. do 1924. obnovljena je županijska samouprava. Između skupštinskih zasjedanja odluke skupštine trebao je provoditi upravni odbor. Tekuće upravne poslove provodila je županijska oblast (zakonska odredba od 5. veljače 1886. „Ob ustroju županija i uređenju uprave u županijah i kotarih“), na čelu koje je bio podžupan. Županijska uprava prestala je formalno Uredbom o podjeli zemlje na oblasti (SN br. 92 od 28. travnja 1922.) koja je provedena 1924. godine. Sljednik županije bila je Zagrebačka oblast u Zagrebu.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1850-1924 g.

Ustroj osobe:

Prema upravnoj organizaciji Hrvatske i Slavonije od 16. lipnja 1850., teritorij krunovine podijeljen je na šest županija, među ostalim i na Varaždinsku. Županija se dijelila na okružja, a okružja na kotare (Varaždin, Klanjec, Krapina i Čakovec). Čakovec i Međimurje su bili uključeni od 1848., kao poseban kotar. Prema ustroju iz 1854. Varaždinska županija je imala 13 vanjskih (križevački, koprivnički, ludbreški, toplički, varaždinski, ivanečki, krapinski, zlatraski, pregradski, klanječki, čalovečki, preloški i štrogovski) i 3 gradska kotara (Križevci, Koprivnica, Varaždin).

Obnovom županijskog sustava 1861. županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve, koje je utvrdila sama županija. Broj kotareva Varaždinske županije se promijenio, kao i ukupna teritorijalna nadležnost jer je Županija umanjena za Međimurje, tj. kotareve Čakovec, Prelog i Štrigova. Od 1875. do 1886. Varaždinska županija se sastojala od 3

podžupanije: varaždinske, zlatarske i krapinsko-topličke. Područje Križevaca i Koprivnice priključeno je Bjelovarsko-križevačkoj županiji. Od 1851. do 1861. godine, u vrijeme kad nije bilo samouprave, poslovima su rukovodili veliki župan i upravni odbor. Naputkom iz 1861. godine, ustroj županije činili su veliki župan, dva podžupana i skupština. Od 1870. do 1874. skupština je birala upravljajući odbor (kasnije upravni odbor). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je u razdoblju od 1870. do 1874. županijski magistrat, kojega su u pravilu, činili podžupan, 1-2 podbilježnika, blagajnik, računovođa, 1 ili više liječnika (fizici), 1 ili više mjernika, arhivar, te po jedan sudac za svaki kotar. Od 1887. do 1924. županijski administrativni ustroj činili su županijska oblast, veliki župan, županijska skupština i upravni odbor. Župan je bio na čelu skupštine i upravnog odbora, a podžupan na čelu županijske oblasti. Vremenom je podžupan dobio i vlastiti ured tzv. predstojništvo. Županijska skupština dobivala je članstvo izborom ili putem imenika oporezovanih građana (o kojima je odlučivao verifikacijski odbor). Članovi su birani svake 3 godine na 6 godina. Članovi Upravnog odbora mogli su biti birani od skupštine i po funkciji (rema tome kako je to uređeno zakonom od 5. veljače 1886. i preinakom 28. prosinca 1886.).

Funkcije:

Djelatnost je u razdoblju od 1850. do 1924. godine bila podložna brojnim promjenama, kako se mijenjao zakonski položaj županija. Od 1850. do 1861. županija je posredovala između kotareva i viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo). Samouprava je obnovljena 1861. godine, kad je županija dobila i sudbene ovlasti. Od 1870. županijska skupština birala je županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, ali u okviru ograničenog djelokruga (nadzor nad kotarevima i općinama, posredovanje između općina ili kotareva, koji su imali značajnije ovlasti, i Zemaljske vlade, upravljanje imovinom, dodijeljenim joj zakladama, gradnja crkava, škola, javnih zgrada i sl.). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je županijski magistrat. Stvarna nadležnost županije bila je u razdoblju od 1887. do 1924. godine podijeljena između županijske oblasti, velikog župana, županijske skupštine i upravnog odbora. Županijska oblast bila je zadužena za poslove javne uprave županije ako nisu pripadali Vladi, županijskoj skupštini, upravnom odboru ili kotarskim oblastima. Na čelu županijske oblasti nalazio se podžupan, imenovan od bana na prijedlog velikog župana kojemu je podređen. Najvažniji poslovi odnosili su se na održavanje javnog mira i poretka u skladu sa zakonima, rješavanje sporova kotareva i općina u drugoj molbi te u pitanjima gradnji, sabiranju milodara, eksproprijaciji, ženidbenim dozvolama i izdavanju putovnica, dozvola za plovidbu rijekama.

Veliki župan bio je predstavnik izvršne vlasti i vladin povjerenik imenovan od kralja na prijedlog bana. Imao je nadzornu ulogu nad samoupravom, političkom i kotarskom upravom. Održavao je županijske skupštine, imao nadzor nad činovnicima i upraviteljima. Djelokrug skupštine: donošenje statuta, rasprava o predmetima od javnog interesa te obraćanje Saboru peticijama, rješavanje teritorijalnih sporova općina i sporova niže uprave, uprava županijskom imovinom, izbor verifikacijskog i upravnog odbora, nadzor nad općinskom, kotarskom i županijskom upravom. Od 1902. rješavala je i pitanja vezana uz komasacije. Djelokrug Upravnog odbora bio je od 1870. do 1886. oskudan, zbog položaja koji su tom razdoblju imali niži organi vlasti (od 1870. do 1874. kotarevi i općine, od 1875. do 1886. podžupanije). Od 1886. u djelokrug su mu pripadali poslovi autonomne javne uprave, porezni i disciplinski poslovi. Podređeni su mu bili upravni i općinski organi.

Naslov:

Pojar, Bretislav

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Bretislav Pojar (07.10.1923. - 12.10.2012.), češki lutkar, animator i redatelj poznat po svojim animiranim filmovima. Osobito cijenjen zbog svog rada s lutkama, u duhu svog mentora Jirija Trnke. Pojar je bio važna figura u češkoj animaciji, a njegova je karijera trajala od poslijeratnih godina pa sve do smrti 2012. godine.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Češki

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1923-2012 g.

Funkcije:

Lutkar, animator i redatelj

Naslov:

Majer, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Majer (08.03.1914. - 02.05.1989.), hrvatski filmski redatelj, scenarist i novinar. Potkraj 1930-ih i tijekom 1940-ih radi u novinama te na Radio Zagrebu. U kinematografiji od 1946.; 1946–47. redatelj je prvih šest izdanja filmskoga žurnala Pregled, a potom radi za Bosna film u Sarajevu. Kao asistent režije radio je u cjelovečernjim filmovima Vatroslava Mimice, Branka Bauera, Branka Marjanovića (kojemu je poslije pisao i popratne tekstove za dokumentarne filmove) i dr. Od 1952. režira i piše razne namjenske, industrijske i turističke dokumentarne filmove (do kraja 1970-ih četrdesetak naslova), među kojima se ističu kulturnopovijesni filmovi (Ignjat Job, 1958.; Jedrenjaci, 1960.; Panopticum Croaticum, 1962., o kipovima Vanje Radauša; Matoš naš svagdašnji, 1965.). Dokumentacijsku važnost imaju tri dokumentarna filma o urbanizaciji i modernizaciji Zagreba (Koraci grada, 1957.; Zagrebačke paralele, 1962.; Sajmište, 1966.). Režirao je tri srednjometražna igrana filma za djecu (U našeg Marina, 1958.; Takva pjesma sve osvaja, 1958.; Jurnjava za motorom, 1959., prema noveli za djecu Slavka Kolara) te više kratkih, satiričnih igranih filmova (Vrata, 1963., nagrađen na festivalu u Oberhausenu; 25550 dana građanina Zgubidana, 1968.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (1977.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1914-1989 g.

Funkcije:

Redatelj, scenarist

Naslov:
Gerner, Eliza

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Eliza Gerner (30.08.1920. – 11.08.2013.), hrvatska glumica. Diplomirala (1942.) i doktorirala (1943.) na Ekonomskom fakultetu u Budimpešti. Glumi se isprva posvetila amaterski, a zatim i profesionalno, u Somboru (1947–48.), kao Eliza (G. B. Shaw, Pygmalion) i Laura (M. Krleža, U agoniji). Godine 1948. došla je u Zagreb, gdje je pohađala Dramski studio HNK-a, zakratko djelovala u Rijeci (1949–50.), a 1950–82. bila je članica HNK-a u Zagrebu. Osim u kazalištu glumila je i na filmu te u televizijskim dramama. Autorica je memoarskih knjiga Osvrnuh se sjetno (1988.), Oproštaj s Gvozdom (1993.), Oteto zaboravu (1995.), U sjeni stoljeća koje odlazi (1999.), Kazalište kao sudbina (2001.), Tito Strozzi: svjetla i sjene jednoga glumačkog puta (2004.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1920-2013 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Alliger, Amand

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Amand Alliger (13.08.1904. - 28.11.1990.), hrvatski glumac, operni pjevač, kazališni redatelj i pisac češkoga podrijetla. U Hrvatsku je doselio 1909. kao dijete. Pohađao je 1920-23. Državnu glumačku školu u Zagrebu. Član Drame HNK-a u Zagrebu 1923-26., 1942-45. i 1952-64; 1926-28. nastupao u Narodnom pozorištu u Beogradu. Afirmirao se kao glumac, pedagog i redatelj u HNK-u u Osijeku 1928-42. te 1945-51. Poslije umirovljenja 1964. nastupao u Teatru &TD u Zagrebu. Isprva pjevač, potom je glumio u klasičnome dramskom repertoaru (William Shakespeare, Johann Wolfgang Goethe, Friedrich Schiller, Molière) i u djelima domaćih autora (Marin Držić, Josip Kosor, Milan Begović, Miroslav Krleža), kao i na filmu (npr. Op-sada Branka Marjanovića, 1956.). Glumio je i na radiju te televiziji. Napisao je više dječjih igrokaza, pripovijetki i drama, a bavio se i scenografijom, a prevodio je kazališne tekstove sa češkoga, slovačkoga i slovenskoga.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1904-1990 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Bellini, Vincenzo

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Vincenzo Bellini (03.11.1801. - 23.09.1835.), talijanski skladatelj. Debitirao kao operni skladatelj 1825., a popularan postao 1827. kada mu je s uspjehom izvedena opera Gusar (Il pirata) u milanskoj Scali. Nakon više uspjeha, 1833. skandalozno je propala izvedba njegove opere Beatrice di Tenda na premijeri u venecijanskom kazalištu La Fenice, pa je Bellini napustio Italiju i otišao u Englesku, da bi se potom trajno nastanio u Francuskoj. Godine 1835. doživio je trijumf u Parizu operom Puritanci (I Puritani). Opus mu obuhvaća 12 opera, među kojima se posebno ističu popularna lirska tragedija Norma (1831.), melodrame Tuđinka (La straniera, 1829.) i Mjesečarka (La sonnambula, 1831.) te "opera seria" Puritanci i vitezovi (I puritani e i Cavalieri, 1835.), koje se izvode i danas.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Talijanski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1801-1835 g.

Naslov:
Michael, Gertrude

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Gertrude Michael (01.06.1911. - 31.12.1964.), američka filmska, kazališna i televizijska glumica.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1911-1964 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Farrell, Glenda

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Glenda Farrell (30.06.1904. - 01.05.1971.), američka glumica. Njezina karijera trajala je više od 50 godina. Na Broadwayju debitira 1928. godine, a u Hollywood dolazi 1929. Od sredine 50-ih godina sve se više posvećuje tv-ulogama, pa tako dobiva nagradu Emmy za najbolju sporednu ulogu u Ben Casey Showu.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1904-1971 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:

Batalov, Aleksej

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Aleksej Batalov (20.11.1928. – 14.06.2017.), ruski glumac. Iz kazališne obitelji, 1950. završio studij glume u Moskovskom hudožestvenom akademskom teatru (MHAT), u kojem će poslije biti angažiran. Na filmu je debitirao 1944., a najznačajnije glavne uloge ostvario je na prijelazu u 1960-e u: Ždralovi lete (Letjat žuravli, 1957.) M. K. Kalatozova, Dama s psićem (Dama s sobačkom, 1960.) J. J. Hejficica i Devet dana jedne godine (Devjat' dnej odnogo goda, 1962.) M. I. Romma. Okušao se i kao redatelj u kazalištu, nakon 1960. i na filmu.

Mjesto:

Moskva (Rusija)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Ruski

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1928-2017 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:

Chaplin, Charles

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Charlie Chaplin (16.04.1889. - 25.12.1977.), američki filmski glumac, redatelj i scenarist britanskoga podrijetla. Od osme godine nastupao u vodvilju. Po dolasku u SAD 1913. prelazi na film. Od 1914. scenarist i redatelj svojih filmova, izgradio filmski lik skitnice (The Tramp), koji je tumačio sve do 1940. godine. Do 1921. snimao kratkometražne filmove, npr. Grof (The Count, 1916.), Mirna ulica (Easy Street, 1917.), Useljenik (The Immigrant, 1917.) te O desno rame (Shoulder Arms, 1918.). Godine 1917. osnovao je vlastitu filmsku kompaniju, 1919. zajedno s M. Pickford, D. Fairbanksom i D. W. Griffithom tvrtku United Artists, a 1921. snimio je prvi cjelovečernji film, sentimentalnu komediju Mališan (The Kid). Slijede Potjera za zlatom (The Gold Rush, 1925.), Cirkus (The Circus, 1928.), s likom skitnice kao klaunom, Svjetla velegrada (City Lights, 1931.), Moderna vremena (Modern Times, 1936.), satira industrijskog društva (poznate scene rada na tekućoj vrpici) te prvi potpuno zvučni film Veliki diktator (The Great Dictator, 1940.), u kojem uz skitnicu tumači i parodični lik diktatora, aluziju na Hitlera. Napadan od dijela političke javnosti kao komunistički simpatizer, 1952. napustio je SAD. U Velikoj Britaniji snimao je manje uspjele filmove Kralj u New Yorku (A King in New York, 1957.) i Grofica iz Hong Konga (A Countess from Hong Kong, 1967.). Godine 1972. nagrađen je Oscarom za ukupni doprinos filmu. Chaplin je jedan od najkreativnijih i najutjecajnijih osoba u eri nijemog filma. U svojim filmovima je nastupao kao glumac, redatelj, scenarist, producent i skladatelj glazbe. Karijera mu se protegnula na 65 godina, od kazališta u Engleskoj u kojima je nastupao kao dječak, pa skoro do smrti u 88. godini.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1889-1977 g.

Funkcije:

Glumac, redatelj

Naslov:

Oland, Warner

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Warner Oland (03.10.1879. - 06.08.1938.), američki kazališni i filmski glumac rodom iz Švedske. Najpoznatiji po ulozi kineskog detektiva Charlieja Chana u popularnoj seriji holivudskih filmova 1930-ih. Iz Švedske je doselio u SAD kao tinejdžer, gdje se školovao za glumca, a 1906. je nastupao u trupi Ale Nazimove. Godine 1907. se oženio za dramsku spisateljicu Edith Gardener Sheran, uz čiju je pomoć preveo drame Augusta Strindberga na engleski jezik. S vremenom je, zbog njegovog egzotičnog "orijentalnog" izgleda, ali i nesklonosti holivudskih studija da zbog rasnih predrasuda uzimaju azijske glumce, počeo tumačiti orijentalne likove u filmovima. Za ulogu Charlie Chana je, međutim, temeljito pripremao učeći kineski jezik i kaligrafiju.

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1879-1938 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Luke, Keye

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Keye Luke (18.06.1904. - 12.02.1991.), američki glumac kineskog podrijetla. Ušao je u filmsku industriju kao umjetnik i dizajner filmskih postera. Jedan od prvih azijsko-američkih glumaca koji je ostvario uspješnu karijeru u Hollywoodu.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1904-1991 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Wood, Helen

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Helen Wood (04.06.1917. - 08.02.1988.), američka glumica aktivna na filmu i radiju prvenstveno tijekom 1930-ih.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1917-1988 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:

Alexeieff, Alexandre

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Alexandre Alexeieff (01.08.1901. - 09.08.1982.), francuski filmski animator, redatelj i slikar ruskoga podrijetla. Od 1921. živio je uglavnom u Parizu. Sa suprugom Claire Parker (1904.–1981.) osmislio je igličasti ekran, animacijsku tehniku izravnog crtanja na vrpci, kojim je realizirao njihove najpoznatije filmove.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Francuski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1901-1982 g.

Funkcije:

Animator i redatelj

Naslov:
Verebes, Ernst

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ernst Verebes (06.12.1902. - 13.06.1971.), mađarsko-američki glumac koji je svoju karijeru započeo u mađarskim nijemim filmovima 1915. godine. Tijekom svoje filmske karijere radio je i živio u Mađarskoj, Njemačkoj i SAD-u.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1902-1971 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Taylor, Samuel

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Samuel A. Taylor (13.06.1912. - 26.05.2000.), američki dramatičar i scenarist. Godine 1955. osvaja nagradu Zlatni globus i nominiran je za Oscara za najbolji adaptirani scenarij (Sabrina).

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1912-2000 g.

Funkcije:
Redatelj, scenarist

Naslov:
Lloyd, Harold

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Harold Lloyd (20.04.1893. - 08.03.1971.), američki filmski glumac i producent. Kao glumac debitirao u amaterskom kazalištu u San Diegu, na filmu od 1912. kao stilist, od 1913. epizodist u komedijama. Prve uspjehe postigao kod producenta Hala Roacha, u početku oponašajući Charlieja Chaplina, potom još veće klaunovskim likom Osamljenoga Lukea (Lonesome Luke), koji je prava suprotnost Chaplinova lika Skitnice. Odustavši od njega 1917., izgradio je svoj najuspješniji lik – optimističnoga mladića s naočalama i šeširom široka oboda, u konfekcijskom odijelu – koji teži uspjehu u poslu i ljubavi te ostvaruje oboje. Simbol "ludih dvadesetih", Lloyd je 1919–31. bio najpopularniji komičar u SAD-u. Jedan od četvorice velikih komičara slapsticka (uz Chaplina, Bustera Keatona i Harryja Langdona), najbezbolnije je prebrodio stagnaciju žanra pojavom zvučnoga filma.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1893-1971 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Stevenson, Charles

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Charles Stevenson (13.10.1887. - 04.07.1943.), američki filmski glumac
nijeme ere. Pojavio se u 136 filmova između 1914. i 1925. godine.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1887-1943 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Schur, Willy

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Willi Schur (22.08.1888. - 01.11.1940.), njemački glumac i pjevač. Najpoznatiji je po nizu filmova koje je snimao 1930-ih.

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Njemački

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1888-1940 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Barrymore, John

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

John Barrymore (15.02.1882. - 30.05.1942.), američki glumac. U kazalištu debitirao 1903. godine. Kao brodvejski Hamlet (1922.) obišao je mnoge američke pozornice. Prvi su mu filmski nastupi bili većinom u kratkometražnim farsama, a svjetsku slavu stječe dvostrukom ulogom u filmu Doktor Jekyll i gospodin Hyde (J. S. Robertson, 1920.). Nakon uloga u mačevalačko-pustolovnim filmovima Don Juan (1926.) i Voljeni grubijan (1927.) A. Croslanda, postaje romantični holivudski idol. S bratom je Lionelom nastupio u mnogo filmova, među kojima je najzapaženiji Grand Hotel (E. Goulding, 1932.). Najuspjelije uloge ostvario je u filmovima Račun za razvod (G. Cukor, 1932.), Dvadeseto stoljeće (H. Hawks, 1934.) i Ponoć (M. Leisen, 1939.).

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1882-1942 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Berley, André

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
André Berley (13.01.1880. - 27.11.1936.), francuski glumac.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1880-1936 g.

Funkcije:
Glumac